

Jaroslav Matějka

KK PSJ Jihlava, hráč Divize JIH

Za deset let by se mohly ligové soutěže hrát na bezšňurových ASK, ale i když je to zdánlivě dlouhá doba, nemyslím si, že přání fanoušků „bezšňuráků“ bude vyslyšeno. Takových kuželen bude málo.

Co se týká soutěží, určitě by měla být zachována disciplína 120 hs a to jak v ligových, tak i nižších mezikrajských soutěžích (Divize). Je stále hodně případů, kdy jede jeden tým sto kilometrů na dvoudráhu, kde se převléká za závěsem a v zimních měsících tam hraje v kulichu a vaťáku i pět hodin. Tyto jistě malebné kuželny by se v moderní době už dle mého měly účastnit pouze nižších okresních soutěží.

Reprezentace se asi nebude blížit světové špičce ani za deset let, i když ojedinělé úspěchy jistě budou a přál bych si jich co nejvíce, leč nevidím to pozitivně a každá medaile bude super.

Na druhou stranu, za deset let mi bude padesát a možná už se ty kuželky konečně naučím a mohl bych být pro reprezentaci i já přínosem. Kuželky jsou natolik fascinující sport, který se dá hrát celoživotně, a proto bude mít základnu stále širokou. Je jasné, že členská základna ubývá v každém sportovním odvětví, avšak výhodou našeho sportu je právě to, že se na dobré úrovni může hrát i ve vyšším věku a to by mohlo přilákat třeba i nové hráče.

Jinak bych za deset let rád viděl jednou týdně kuželkářský zápas v přímém televizním komentovaném přenosu a jako expert s elektronickou tužkou by mohl vedle spolukomentovat nějaký bývalý zkušený hráč, po vzoru hokejových přenosů.

Napadá mě například dvojice Robert Záruba, Robin Parkan.